

שלים תחת טtro הקאמפסים והעפיפטום החבוי
את מכללת חממות הדרם לסתת תוכנית חסימת
שענין למור העדי כל חוץן להחמודה
עם הראב
למן בזקוקן

בגאנו החל לחזור את התגונה הפסיכולוגית וגילה שורב הנוכחים פיתחו חוץ נפשי בעקבות האירוע הקשה. אחר כך וראו עד מחקרים שפתחו החוץן מושפע מאירועי חיים ומשמרש בכלים פסיכולוגיים נרכשים".
אך טכני שחוץן הנפשי הוא הבשורה הנדרלה של מכללת חמרת וחזרם. ביחס שאר סיסמה שתמונת את המכללה בחו"ל סגל המורים, הסטודנטים ותושבי הסביבה בסלולן "פרוגריה של חוץן". הבחיחה ורימה מוחשבת ביחס המכללה יושבת על גדר הרצעה ומתמודרת עם המצב הביטחוני המתגיר וונגפני, המציג לא פעם להשבית את הלימודים לזמן קצר או מושך. התמודדות זו גרמה עיפוי נפץ בשטח המכללה לפני חסימות הלב לפיתוח החוץן לאנשייה להפנאות את חשומת הלב כמגה חורדים ורק חזקה את ההבנה שהפרטן צריך להגע מהר ככל האפשר.

"פיתחה החוץן במוקם והנתנטתי הוא לחיית בשטח מרעד לפערענותו, מועד לצבע אדום וכמשל לאתגר החיטוי. הסטודנטים שלנו יוצאים מכאן והולכים להיוות מורים בסביבה כול. הרגע שהבנו צריך ליצור מודל ניתובי להתחמדות עם המצב זהה לנו ברור שנעביר אותו לסטודנטים, והם יוכלו בתורם לישים אותו על תלמידיהם. הם עשוים הכהה מעשית ברוחבי הדרם, ושם עליהם לשמש ויזגמה, להקניה ירע וערבים, לאורך כל הדרך אנחנו מעניקים להם כלים מעשיים לפתח חוץן בתלמידים".

המושג חוץן תפנס נפח גROL בשיח במכללה יותר ממושג התמודדות עם קושי ואתגר בשל השוצר להקנות לתלמידי הדרם ולתמלורי ישראל בכלל כלים ליפוי חוץן נפשי, לעמור אין לנו כמה האתגרים השוטפים ונוסף על כך להיות שאפתניים. "אנחרו מנסים להעל את התהווות והקשיש של התלמידים ולגורום להם להבין שהאתגרים הם מפתח לצמיחה צמיחה חיובית, לחולום חלומת גורלים ולעשה הכל כדי להגשים אותם. בשירות הצבאי שלי אמרו לי כל חוץן ישםים הם לא הגבול, יש מעליים. היום, כשהושמשפט הזה פוגש אורי יוסט-יוסט בחווית החוץן ברוחבי המכללה, אני מבין אותו הרבה יותר".

בימים סוערים אלו, כאשרם מטפס משמעים, בדרכם האורץ מסתכלים לעללה לבורך אם מגיח עפיקן או בלאו תבערה. תחת שמיים שכאה, במרקם הליכה מהעיר נתיבת, יש מקום קפוץ שלא וושם לחלום בו ולשאף גביה עד השמיים.

מכללת חמדת הדרם, מכללה לחינוך ותיכון במצועה האזרית שרות נגב, מותמדת בפדגוגיה של חוץן. את התפיסה החינוכית הייחודייה הגה דר' חיים שקד (55). הוא עצמו גרו בישוב אלעד שבגוש עציון, אך בכל ים נושא דרומה למכללה ששנה החל לשמש נשיאו. שקד הוא אדם שapeutic ואינו מפחד לדרב על אתגרי הביטחון והחומר בדורם הארץ ולזום זומות מופכניות.

מכללת חמדת הדרם הוקמה לפני 60 שנה. תחילתה הייתה סמינר, ואורכו נעתה שהולחה של מכללת אורות, והשנה היא תציגי 25 שנה שבה שבח הא מכללה עצמאית המכשיה טוחניטים תחומים למקצועות ההוואת בחדמי ובוחנין החותי בכל. במקוללה המסלולים נפרורים לגברים ולנשים, ושיש בה לילומיו תואר ראשון, תואר שני, תעודות הראה ולימודי חזק. אף שיש מסדרות אקדמיים אחרים שמצויעים ללימוד הוראה במסלולים נפרדים, חמדת הדרם מכיה באישור חורשה למגרש חינוך יידי ישראל.

"הטוגיה של החוץן הנפשי של התלמידים, ולמעשה של כל מי שהוא אלק מהמחלקה, ובכלל של כל מי שגר באזורי, עליה כל סוף. כל הזמן שואלים אותנו איך אתם מתמודדים עם קשיים?" האם אתם נשברים בקהל או מצלחים לחייש רגועים גם בשહל סוער מסביב?"" אומר דר' שקד.

ומה אתה עונה?

"זה מרכיב. זאת טוגיה מאור לא פשוטה, וצריך להבין אותה ולענין את הכלים כדי להתחמדע עם המצב. צריך להבין איך ההפיטה של חוץן מתחילה. בנסיבות האקדמית והמקצועית מועלם הפסיכולוגיה חוץן נחפה ביכולה פסיכולוגית של האדם להתחמדע בעת קשי או משבר. אחד מהחקרים פורצי הורך בעולם החוץן ונפשי נכתב לאחר נפילת מגורי התאומות בניו יורק. פסיכולוג שכתב

הרגע שהבנו
שצריך ליצור מודל
חינוכי להתמודדות
עם המצב הביטחוני
יהה לנו ברור
שנעבור אותו
לסטודנטים, והם
יכולו בתרום לישם
אותו על תלמידיהם.

דר' חיים שקד | נשיא המכללה

**מהדור בדורנה
יותר מלימוד
בתנאי מעבדה.
אלו החיים עצם
של כל מי שולמד
כאן, זו התמודדות
יום-יוםית שאו
אפשר לנתק מושם
סטודנטן**

אזור הדורות מוגדר פריפריה. כבר בשנות ה-60-70 עמלו מוסדות המונינה לפתח את הפער הכלכלי-חברתי שנוצר במדינה. הפתוחן בימים והם היה הקמת בתי ספר מוקזעים, אך לא עם הרק הגדילו את הפער. בעקבות זאת ווקמה המכלה: מטרתה הייתה להראות של אדור פטניציאל גדול הרבה יותר מאשר מה שמייחסים לו. היא זורעת במנהגי החינוך וריע אמונה באדם, ביכולתיו, וגורמת להם לזרע תלמידים תחושת מוטgalות. רוב התלמידים במכלה אינם מרכיבים סוציאו-אקדמיים לא גבוה, ולמקצתם זאת הפעם הריאונה שהם חשים יכולת לחלים בגROL, לשאוף להאהמן שביכולים להגיע רוחק ולהצליח לבושם יערדים מトーך אמונה ההבנה שיש קשיים ברוך ומחויים, אך אפשר להתמודד איתם.

שקר עיר להזמנת הדורות הלא פושטה של תלמידיו. "האתגר בלהיות סטודנט בדורו בכל מסדרות הלימוד האקדמי", הוא אומר, "אך במכלה חמדת הדורות האתגר הנוריל הוא להיות בעל חווון להקנות חוץ. יש במכלה סטודנטים מכל הארץ, והלימוד באוזן הדורות חושף אותם לאתגר הביטחוני. הם חשופים לצבע אודם ללחץ הנפשי, לחזרה ולמהת תמידי. מושבר בהרבה יותר מלימוד בתנאי מעבדה. אלו החיים עצם של כל מי שולמד כאן. זו התמודדות יומ-יוםית שאו אפשר לנתק משם סטודנטן".

אתם מקבלים שיתוף פעולה מגורמי החינוך למיניהם" כובוק. כולם מבינים בדיון כמה הנושא החשוב בכל הענף, ואנחנו מקבלים שיתוף פעולה נרחב מכל מי שרק אפשר. מוסדות החינוך שסבירנו יוחים עם המכלה הסטודנטים מיעוניים ובאים לבאר וללמוד המכוססת על הפעיסט הפגוגיה של החוץ. גם משרד החינוך נתן לה יד ומסייע בהקמת מיזמים בסביבה".

רוב הסטודנטים במכלה הם בני אדור הדורות, ומיעוטם משאר חלקי הארץ. בעשור האחרון המכלה כפילה עצמה כשבוגרה מ-600 טסודנים ל-1,200. והמציאות המפתחת חזוכה שעוד עד מעלים נכנסה לטוחה והקטנתה גוותה לסייע ולצורך העלה ומאפשרת ליבה במענות בטכנית. המכלה עירה לבייש ולצורך העלה ומאפשרת לגורול להתחפתח, להכשיר מורים משאר חלקי הארץ והקנות גם להם את הכלים המעשיים שעוזרים כל כך לתלמידי הדורות".

האם חשוב בעיניכם שככל התלמידים בארץ יקבלו את הכלים האלה? "אין לנו ספק לרגע אחד שהחינוך לחווון יקיים את כל תלמידי מדינת ישראל, ולא רק את מי שמתמודדים בכל יסם עם האתגר הביטחוני העכשווי. רוב שלמה קרלייבך אמר שככל מה שילד צריך הוא מבוגר אחד ושיאמין בו. החינוך לחווון עושה בריווק את זה. היכולת לזרוע בילד אמונה מاضורת התמודדות רבת שנים עם שורה של ארגרים מסובכים מאור".

"אתגר המושטלי והוא אתגר פיסיולוגי שעשו במחקר לפני לא מעט שנים. הציגו ילדים מול צילות מושטלי כפליה. במלבד שנים עוקב אחר הילדים שהשתתפו במחקר, גיגלו שמי שהחטאקו הראו אחוי הצלחה גבוהה בחווים, עברו מתפקיד מפתחה ובתקידים בעלי הכנסה גבוהה. מה החזיק את ילדי המושטלי? להאמין בהם יכולם. ילד שמאמין בעצמו ומאמין את הערך של מה, של ההיים ושל ההתמודדות, יהיה בעל כלים להצלחה בטוחה והרחוק".

הילדים והגילות נראות ענקיות כஸרכרים על תלמידים קטנים בכתב ספר יסודיים, אך יתכן שגם הקטן גודל יהה" נאמר על היכולת לזרוע אמונה ומלחים גודלות בילדים קטנים. להאמין שהם יגלו ויהיו גדולים גם במעשים שלהם על ידי רכישת כלים נכונים ומעשים להתפתחותם. ■

